

NAPRAWIACZ (1) *sb m*

N sg naprawiacz.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Ten, kto coś naprawia; reductor, reformator, reparator Cn: Corrector, Poprawiciel/ Nápráwiáčz/ Polepřázquez/ Náprázczáčz. Mącz 35Ob.

Synonimy cf NAPRAWCA.

Cf NAPRAWCA, NAPRAWICIEL

KCh